

Boomerang-politikkur

HVAR er nú tann sterka samgongan, sum skuldi bjarga landinum undan húsagangi! Hvat veiggj er í einum lögmanni, sum ongantíð torir at skera ígjøgnum, sum onga sjálvstøðuga meining hevur um nakað sum helst, men sum alla tíðina roynir millumloysnina, fyri harvið at blíva sitandi! Hvørja framtíð hevur ein samgonga, sum Óli Breckmann er partur av, og hví torir lögmaður og fólkaflokkurin ikki at seta stavnamannin upp á pláss! Hetta eru spurningar fólk seta í hesum døgum.

OG tey spyrja eisini, hvussu tað ber til, at tjóðveldisflokkurin var so naivur at halda, at tað bar til at samarbeiða við ein samlaðan loyalan fólkaflokk!

JAVNAÐARFLOKKURIN hevur fingið ábreiðslur bæði frá sínum egnum og ikki minst frá tjóðveldisfólki fyri at gera spurningin um ein persón — til ein kardinalspurning. Sjálvandi skal tað vera pláss fyri fleiri meiningum um henda spurning, men tað er okkara hugsan, at tað var røtt avgerð hjá javnaðarflokkinum at taka: at vísa aftur øllum samarbeiði við fólkaflokkin, soleingi flokkurin ikki vildi víkja frá linju Breckmanns, sum hvørt mansbarn í Føroyum í dag, hvør tann einasti grønlandingur, hvør littur suðurafrikani vita er mannafiggindalig, rasistisk og ódemokratisk.

VIT hava ført fram aftur og aftur, at fólkaflokkurin er Óli Breckmann og Óli Breckmann er fólkaflokkurin. Tað var tann tíð, tá ein partur av tjóðveldisflokkinum eisini hevði hesa áskoðan. Tíverri er tann parturin kveistraður út í myrkrið og høgakreftirnar í flokkinum hava tikið valdið.

NÚ er stóðan so vorðin tann, at tjóðveldisflokkurin hevur sett kila í egna samgongu sína. Hann hevur tvingað samgonguna at útseta viðgerð av figgjarlógini, tí, ja haldið tykkum fast, tí samgongan kann ikki halda fram undir teimum arbeiðsumstøðum, sum Óli Breckmann býður henni, sigur formaður Tjóðveldisflokksins í 14. September í gjár.

HETTA er jú fantastiskt. Fara vit bert nakrar fáar mánaðir aftur, so fekk javnaðarflokkurin mong høggni frá tjóðveldismonnum fyri at rýma undan ábyrgd við at skylda uppá ein persón, sum teir ikki kundu samarbeiða við.

Grikska tragedian Antigone á palli bls. 8

14. SEPTEMBER
FØRSTU TJÓÐVELDI

43 Argjavegur Málutagur 6. september 1988 Lysnaseti 6.00

Heini O. Heinesen, lögtingsmaður Tjóðveldisflokksins:

Mælir til at avtaka bundnu uppsparingina

Tá ið sagt verður, at vit flýta 110 mios. krónur úr nýðslum vør í uppsparingina, so er tað kanska 30% rætt. Í gildi, at tey, sum standa fítt drøym sethúsáttum, hava eina tvinguna uppsparing so tað forðir. Hesi hava einki avlop til makra tvinguna uppsparing, sigur Heini O. Heini O. Heinesen, lögtingsmaður Tjóðveldisflokksins.

Lesið bls. 3

Fólk, ið leigaðu út til Ferðamannafelagið:

Hava framvegi

TÁ ávaraðu vit tjóðveldismenn um avleiðingarnar at fara í samgongu við fólkaflokkin, har Óli Breckmann fekk frítt spæl. Hetta spottaðu tjóðveldismenn okkum fyri og segdu, at politikkur snúði seg ikki um ein persón.

NÚ rakar hetta teir aftur sum ein boomerang. Nú eru tað bráðliga tjóðveldismenn, sum seta alla samgonguna uppá spæl orsakað av einum persóni, tí sambært Signari Hansen fáa teir ikki arbeiðt fyri Óla Breckmann. Mangt er lög, ið, mangt broytist, má sigast.

JAMEN, góðtøku tit ikki Óla Breckmann longu tá tit fóru í samgongu við hann í sokallaðu sjálvstýrissamgonguni og nú í høgri samgonguni! Nær hava tit gjørt nakað fyri at tippa hann! Ella er ein partur av sannleikanum tann, at tit hava einki havt ímóti Óla Breckmann, so leingi lortakanónin hevur verið stillað inn á javnaðarfólk, men ikki fyrr enn hon rakti tykkum sjálvar, tá reageraðu tit!

NÚ flýtur bikarið yvir, sigur formaður Tjóðveldisflokksins. Og málið snýr seg um skúlastjóran í Vági. Eitt álvarsmál, púra rætt, men helst eitt mál, sum m.a. tjóðveldisflokkurin kundi verið við til at fingið avgreitt fyri langari tíð síðani, soleiðis at ikki børn, foreldur og lærarar eru um at gerast taparar í hesum syrgiliga leiki.

MEN vit spyrja, hví Óli Breckmann, sum áður einki hevði uppá seg, nú bráðliga skal hava so stóran týðning fyri arbeiðið hjá samgonguni, at hon stendur og fellur við honum. Er tað tí, at hann nemur við ein Akilleshæl tjóðveldismanna í Suðuroynni, nevniliga atkvøðurnar hjá Hergeiri Niel-

Tjóðveldisflokkurin útsatt úngvæðing:

- Vit finna okkum ikki í skrivingini hjá Óla Breckmann

sen ella hvat? Óli Breckmann hevur helst vítað, at hann her spælir høgt spæl, men tað kunnu tit takka tykkum sjálvum fyri, tí tit góðtøku hann við húð og hár á sinni. Vit ávaraðu tykkum í fleiri oddagreinum her í blaðnum, men vórðu spottaðir fyri tað. Politikkur snúði seg ikki um ein persón, svaraðu tit okkum aftur.

Ein kann heldur ikki lata vera við at seta tjóðveldisformanninum spurningin, nú hann ger persónin Óla Breckmann til ein kardinalspurning. Tað er ikki so langt síðani, at eitt mál var fyri, sum eisini tjóðveldisfólk hava víst stóran áhuga. Tað var spurningurin um at boykotta Suðurafrika og Namibia. Eisini tá spældi Óli Breckmann hunds, og eisini tá spottaði og haddaði hann tjóðveldisfólk og javnaðarfólk. Tá fekk hann frítt spæl og slapp at vera illoyalur móti samgonguni og atkvøddi ímóti boykottinum. Tá mutaðu tit ikki ímóti. Hví! Var tað málið kanska minni týðningarmikið enn spurningurin um skúlastjóran í Vági er tað! Tað er okkara sannføring, at hevði tjóðveldisflokkurin víst seg sum mann og um hann veruliga vildi tippa Óla Breckmann einaferð með alla og harvið sloppið undan tí støðu, samgongan er í nú, so átti hann, tá Namibiamálið var fyri á sinni, ikki at latið Óla Breckmann koyrt sítt egotripp, sum vit vita hevur skaðað víðurskiptini millum føroyingar og grønlandi munandi.

Hví settu tit ikki fólkaflokkinum greið boð tá. Og hvør meining er í at gera tað nú! Er tað bara tí at nú er talan um at varðveita tjóðveldisatkvøður í Suðuroynni?

ANNARS halda vit tað vera stórt

spell, at tjóðveldisflokkurin skuldi enda har hann gjørdi, í føvninginum á tveimum høgaflokkum, sum hava til endamáls at reka reinan høgapolitik í landinum. Tað var spell, tí tjóðveldisflokkurin eigur nógv gott fólk, sum vítliga høvdu kunnað fingið nógv burtur úr framhaldandi samarbeiði við javnaðarflokkin. Spell er tað, at slikt illstøða skuldi koma í millum hesar báðar flokkar, sum í veruleikanum hava tær stevnu-skráir — tey grundleggjandi menniskjaliga sjónarmið í politikki og í gerandisdegnum — sum líkna mest. Hóast høgahækyarnir í flokkinum higartil hava skorað flest »stig«, so er tó at vóna, at tey mongu og skilagóðu tjóðveldisfólkini enn eru, menja seg aftur og fara at mynda flokkin.

Tí hvussu ósamd vit enn kunnu vera um ymsar spurningar, hvussu ymisk vit enn kunnu vera sum menniskju, so eru tað hesir báðir flokkar — ella vóru tað — fólk í hesum flokkum, sum kunnu og skula steðga tí óhugnaliga høgarráki, sum ein maður hevur sett seg á odda fyri og hevur fingið ein heilan flokk at slúka rátt. Tjóðveldissosíalistar og javnaðarsosíalistar, nassarar, stalinist-ar, snultarar, antisemittar — heitin eru mong, sum stavnamaðurin hevur givið okkum. Taka vit ikki lógvatak saman ímóti hesi ódemokratisku og mannaahatsku herferð, so fara vit kanska ein dag at sanna, at tað er vorðið ov seint. Tá hevur stavnamaðurin sáað so nógv ílt niður í Føroya fólk, at alt, sum ber frá av skapanarhugi, av samhuga við tey minni mentu, demokratið verður við undirlutan. Ein sannroynd er tað longu, at Óli Breckmann hevur megnað at seta so nógv split millum føroyingar, at tað verður seinur dagur, at hesi sár verða lekt aftur. Við sínum fúlu álopum á einstaklingar og alt tað góða í samfelag okkara, við eini upplýsing full av lygnum og rasismu hevur hann eitrað mangt eitt gott sinni. Tað eru bert 50 ár síðani, at ein einstakur persónur megnaði at sáa ílt niður í eina heila tjóð við somu lygusøgum og ræðumyndum. Tað er ábyrgd okkara at forða fyri, at hetta endurtekur seg. Og júst eitt so lítið samfelag sum okkara er viðkvæmt fyri sliikum.

VÓN okkara er, at tey mongu skilafólk, sum eisini finnast í bæði fólkaflokkinum og sambandsflokkinum, leggja sær hetta í geyma og viðganga fyri sær sjálvum, at best hevði verið, um vit øll høvdu verið hesa viðgongdu høgarrasismu fyrriuttan.

jamú